

Hedersmannen på Folkenborg

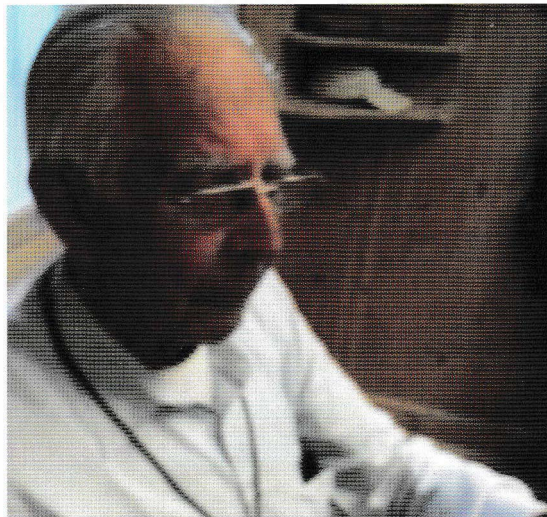
Av Eldbjørg Skaug

Du treffer ham i mange sammenhenger. Han vandrer rundt på kirkegården og vanner gravene til slekt og venner, pusler ekstra på konas grav, smilende. Han selger honning på julemarkedet og gir bort like mye som han selger. Slank og pent kledd, en stilig kar. På Velferden står han og reparerer møbler, og ellers farer han rundt til bikubene sine. Om søndagen er han i kirken.

Han heter Erling Dingtorp og nærmer seg høymiddelalderen. Lever alene, stiller hus og hage selv, alltid på vei.

Kjøkkenet hos Erling er sesongbetont. På sensommeren står slynga og stabelen med honningspann i kjøkkenkroken foran vinduet, og golvet er garantert sklissikkert. Folk kommer og går.

I vårsola dominerer et hjemmelaga drivhus kjøkkenbenken, full av spirer og knoller, og pelargoniene folder seg

Erling Dingtorp er en allsidig mann.

Foto: Eldbjørg Skaug.

ut. Utenfor husveggen står struttende tulipaner på geledd.

Stua bærer preg av hans hobby, treskjæring, møbelsnekring og treskurd. Mange, vakre ting han har laget gjennom årene.

Det gror etter Erling. Ikke minst glede. Alltid blid med et glimt i øyet, spøkefull og koselig. Mange er glad i ham.

Erling ble født i 1924 og vokste opp på Dingtorp med mor og beste-foreldrene. Han sier han hadde en fin barndom. Han visste hvem faren hans var og så ham iblant, men faren ville ikke vedkjenne seg ham. Men Erling finnes ikke bitter av den grunn, det var bare sånn. Først da faren var død, ble han introdusert for slekten. Nå ses han og halvsøskena ofte, nå er han en del av flokken, og dattera til broren er lærlingen hans i birøkt.

Kjøkkenbenken om våren hjemme hos Erling Dingtorp. Foto: Eldbjørg Skaug.

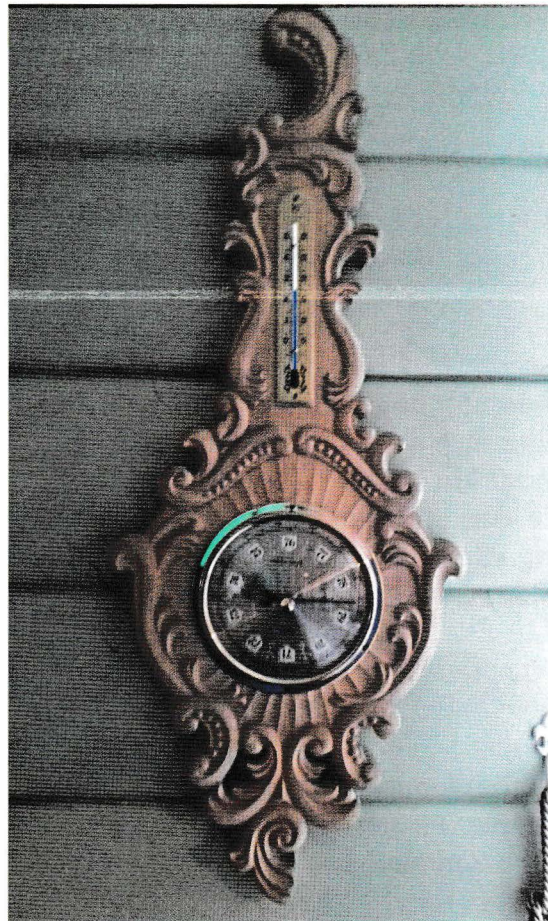

Et flott telefonbord Erling har laget!
Foto: Eldbjørg Skaug.

Den første jobben hans var på Rakkestad møbelfabrikk, senere tok han inn til Oslo, der han støpte gravmonumenter på Grefsen og tok mjølkeruta hjem til Dingtorp hver lørdag. Han tjenestegjorde i H.M. Garde, der han spilte althorn i gardemusikken. Senere jobbet han fem år i en rørhandel. Ida og han giftet seg, og svigerfaren fikk ham inn i en jobb i Oslo kommune. Der var han i 25 år. – Jeg begynte som flisegutt og slutta som ingeniør, smiler han lunt.

Som pensjonist flyttet ekteparet først til Spydeberg, senere til Mysen. Han var aktiv i Veterankorpset i Spydeberg,

Erlings selvlagde klokkekasse.
Foto: Eldbjørg Skaug.

spilte althorn, men gav seg, for Ida ble så mye alene da helsa hennes svikta. Seniordansens tid er også forbi. Ida døde fra ham for noen år siden. Han besøker henne ofte på kirkegården.

Men hver tirsdag er han på treskurdmøte på Høytorp, han har sine bier og ser lyst på livet.

Kilde:

- Erling Dingtorp.